

MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :	
Source : สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์			
Date : 29 ส.ค. 2553	Page : 54, 55	No : 53166386	

ประทีป
เสกสรร สิทธิาคม

ทันตกรรมเคลื่อนที่พอ.สว. พระเมตตากำจัดทุกข์แก่ชาวบ้านในถิ่นกันดาร

หปีมาแล้วที่เกิดโครงการทันตกรรมเคลื่อนที่ พอ.สว.เพื่อประชาชนยากจนในเขตท้องถิ่นทุรกันดาร เป็นโครงการที่เกิดขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (สมเด็จย่า) ถวายเป็นพระราชกุศล อีกทั้งเป็นการสืบสานพระราชปณิธานที่ทรงตั้งพระราชหฤทัยที่จะกำจัดความทุกข์อันเกิดจากโรคภัยไข้เจ็บให้หมดไปจากประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนยากจนในท้องถิ่นทุรกันดารอยู่ห่างไกลหมอ นอกจากการเดินทางไปพบเจอหมอแสนยากเย็นเมื่อเกิดเจ็บไข้ได้ป่วยแล้ว หมอเองยังมีโอกาสเข้าไปดูแลรักษาประชาชนเหล่านี้ได้ยากด้วยสาเหตุเพราะการเดินทางไปมาหาหนลำบากมาก

โครงการนี้ทำงาน 8 เดือน พัก 4 เดือน ทำงานตั้งแต่ ตุลาคมไปถึง พฤษภาคมของอีกปีหนึ่ง มูลนิธิ พอ.สว.อนุมัติให้เกิดโครงการดังกล่าวขึ้น โดยชักชวนแพทย์และทันตแพทย์อาสาด้วยการเสียสละเวลาความสุขเฉพาะตัว เสียสละเวลาในการดูแลผู้ป่วยที่มีหมอท่านอื่นๆ ดูแลได้ แม้ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระให้คุณหมอเพื่อนร่วมงานที่อยู่โรงพยาบาลนั้นๆ บ้างก็ตาม แต่เท่าที่สัมผัสมาหมอทุกคนต่างเข้าใจ แม้จะมีภาระเพิ่มมากขึ้นก็บริการผู้ป่วยอย่างมีความสุขเพราะถือว่าได้บุญไปกับเพื่อน หมอที่สละเวลาไปทำงานถวายสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปร่วมกันกำจัดทุกข์ให้หมดไปจากประชาชนในท้องถิ่นทุรกันดารห่างไกลหมอดังกล่าว

ไปในโครงการทันตกรรมเคลื่อนที่ พอ.สว.เพื่อประชาชนยากจนในเขตท้องถิ่นทุรกันดาร ที่เน้นเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพโรคในช่องปากเป็นหลัก ก็เกี่ยวกับโรคฟันต่างๆ นานานั่นแหละ การเดินทางไปสู่ที่หมายแต่ละแห่งไม่ได้ไปถึงกันอย่างง่ายดาย โดยเฉพาะเมื่อถึงทางแยกเข้าหมู่บ้านก็เริ่มสัมผัสความลำบากของการเดินทางแล้ว ความยากลำบากที่ประชาชนในพื้นที่สัมผัสทุกวันนี้จนเป็นความเคยชินไม่ได้นึกเลยว่านั่นคือความลำบาก แต่สำหรับคณะที่ไปเยือนถ้าไม่มีหัวใจเสียสละ มีศรัทธา มีความมุ่งมั่นจะสืบสานพระราชปณิธานเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแล้วก็จะเจอการเดินทางเข้าอย่างนั้นเป็นถอยกรูด เพราะรถธรรมดาสามัญไม่อาจเข้าไปได้ ต้องเป็นรถออฟโรดเท่านั้น

คณะออฟโรดรวมตัวกันเป็นสมาคมที่เสนอตัวเข้ามามีส่วนร่วมในการเฉลิมพระเกียรติและถวายเป็นพระราชกุศล ด้วยหัวใจอันเปี่ยมไปด้วยความมุ่งมั่นที่เป็นบุญ ที่มุ่งมั่นจะสร้างคุณงามความดี ด้วยการเสียสละความสุขส่วนตัวทำคุณประโยชน์ให้สังคม นอกจากไม่คิดมูลค่าใดๆ แล้วยังลงทุนเองทุกอย่างในการเสนอตัวเข้าไปมีส่วนร่วมในการสนองพระมหากรุณาธิคุณสืบสานพระราชปณิธานสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ออฟโรดคณะนี้ชื่อ “เพื่อนสยาม” ไปจากกรุงเทพฯ

ทั้งคณะ

ระหว่างวันที่ 11-15 มี.ค. ที่ผ่านมา มูลนิธิ พอ.สว.จัดโครงการทัศนศึกษาคณะที่พอ.สว. เพื่อประชาชนในเขตท้องถื่นทุรกันดาร โดยทันตแพทย์อาสามูลนิธิ พอ.สว.ไปให้บริการ ตรวจรักษาโรคในช่องปากแก่ประชาชนและเยาวชนในพื้นที่ตำบลเชียงกลางพะเป็นส่วนใหญ่ อย่างเช่นบ้านชี บ้านร่มไทร บ้านกอกบ้านแกวตีกีอีกตำบลหนึ่งจำตำบลไม่ได้แล้ว และบ้านผาน้ำน้อย อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน รวมประชาชนมาตรวจรักษาทั้งสิ้น เกือบพันคน

ตามแผนงานพุทธศัตปีที่ 11 มี.ค. 53 เป็นการเดินทางจากที่ต่างๆ ของแต่ละแพทย์ทันตแพทย์อาสาสมัครเดินทางโดยรถยนต์ จุดหมายคือจังหวัดน่านแล้วเข้าพื้นที่อำเภอเชียงกลาง

ไปพักค้างคืนที่โครงการกำหนดไว้คือสถานีนอนมัย บ้านชี อำเภอเชียงกลาง

ผู้ประสานงานหลักคือ คุณวิเศษ อินทาน แล้วมีฝ่ายประชาสัมพันธ์ร่วมเดินทางไปด้วยมีคุณสกุล มีนิล เป็นต้น ไปจากมูลนิธิ พอ.สว. ส่วนกลาง ไปสมทบที่ปรึกษาโครงการและเจ้าหน้าที่ต่างๆ ที่ปักหลักอยู่ในพื้นที่คอยให้ความสะดวกในทุกด้านอยู่แล้ว ตั้งแต่ที่พัก อาหารการกิน ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านแต่ละจุดรู้ว่าจะมีแพทย์ ทันตแพทย์ พอ.สว.ไปตรวจรักษา อย่างเช่น ครู อบต. นอนมัยหรือกระทั่ง กศน.

คุณหมอที่เป็นหัวหน้าคณะคือทันตแพทย์ ณรงค์ สุขสุวรรต หรือที่หลายคนมักเรียกท่านว่า อาจารย์ณรงค์

ศุกร์ที่ 12 มี.ค. ตั้งแต่ 07.30 น. เรียก ว่าเช้าตรู่คณะทันตแพทย์อาสาสมัครเดินทางออกจากที่พัก ไปปฏิบัติงานที่ รร. บ้านชี 1 คืน ใช้เวลาเดินทาง 10 นาที มีผู้มารับบริการ 80 คน และไปปฏิบัติงานที่บ้านร่มไทร 2 คืน ใช้เวลาเดินทาง 10 นาที มีผู้มารับบริการ 120 คน เสร็จภารกิจเอาตอนทำโม่งเย็นราวๆ นั้น

เสาร์ที่ 13 มี.ค. 07.30 น. คณะทันตแพทย์อาสาสมัครเดินทางจากที่พักคือสถานีนอนมัย บ้านชี ไปปฏิบัติงานที่บ้านหนองปลา 1 คืน ใช้เวลาเดินทาง 10 นาที มีผู้มารับบริการ 80 คน และไปปฏิบัติงานที่บ้านกอก 2 คืนใช้เวลาเดินทาง 5 นาที มีผู้มารับบริการ 120 คน

อาทิตย์ที่ 14 มี.ค. ไปปฏิบัติงานที่ บ้านแกวต ใช้เวลาเดินทาง 40 นาที มีผู้มารับบริการ 200 คน เสร็จภารกิจเดินทางกลับที่พักที่สถานีนอนมัยบ้านชี

จันทร์ที่ 15 มี.ค. ไปปฏิบัติงานที่ บ้านหนองปลา ใช้เวลาเดินทาง 15 นาที มีผู้มารับบริการ 200 คน เสร็จภารกิจเดินทางกลับที่พักที่ สถานีนอนมัยบ้านชี

อังคารที่ 16 มี.ค. 07.30 น. คณะทันตแพทย์อาสาสมัครเดินทางจากที่พัก ไปปฏิบัติงานที่บ้านผาน้ำน้อย ใช้เวลาเดินทาง 1 ชม. มีผู้มารับบริการ 150 คน เสร็จภารกิจเก็บเงินค่า คราวนี้เดินทางเข้าจังหวัดน่านเลยพักค้างคืนที่จังหวัด

พุธที่ 17 มี.ค. คณะทันตแพทย์อาสาสมัครท่องเที่ยวจังหวัดน่านซะก่อนวัน เดินทางกลับด้วยรถยนต์ ณ สถานีขนส่งจังหวัดน่าน เวลา 20.00 น. ถึงสถานีขนส่งหมอชิต เวลา 06.00 น.

ของวันที่ 18 มี.ค. 53

ผมมีโอกาสร่วมไปกับคณะของอาจารย์ ณรงค์และเจ้าหน้าที่มูลนิธิ พอ.สว. ในคราวนี้ด้วย เคยร่วมไปกับคณะนี้มาบ้างแล้ว ผมสัมผัสการทำงานอันยากลำบากมาแล้วด้วย แต่คราวนี้มีโอกาสไปสัมผัสการทำงานของท่านตแพทย์เพียงวันเดียวคือวันที่ 12 ไม่ได้เข้าร่วมคณะจนครบทั้ง 5 วัน มีภารกิจต้องกลับก่อนอย่างน่าเสียดาย

ถึงจะไปร่วมกิจกรรมการทำงานสนองพระมหากรุณาธิคุณสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เพียงวันเดียว แต่ก็ได้สัมผัสทุกคนในคณะที่สื่อสารความรู้สึกนึกคิดผ่านสีหน้า แววตา รอยยิ้ม เป็นต้น ทุกกิจกรรมการบ่งบอกถึงความสุขอย่างที่คาดเดาว่าแทบจะหาจากที่ไหนไม่ได้แล้ว

คณะอาสาต่างๆ ที่พอหาชื่อมาได้ก็มี ทพญ. มารศรี แซ่เอ็ง ทพญ. ณาการรณ ธรรมมา ทพญ. นิธิมา ดุริยะสาย ทพญ. วรียา หวันทอก ทพญ. หทัยชนก สุขเกษม ทพญ. ภาวิณี ตั้งศิริไพศาล เป็นต้น ส่วนทีมออพโรดเพื่อนแซมป์หัวหน้าที่มี

ทันตแพทย์จากอำเภอเวียงสาที่มี อยุธยาภิมา ศรีสะเกษ สระบุรี สีคิ้ว ครอบาสีมา เป็นต้น

กิจกรรมที่สำคัญอันสื่อให้เห็นถึงความเสียสละ การดำเนินการเพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติ และถวายเป็นพระราชกุศลคือ โครงการนำร่องการจัดรถพร้อมอุปกรณ์ทันตกรรมเคลื่อนที่ พอ.สว. เพื่อมอบให้ 6 จังหวัดภาคเหนือได้ให้บริการประชาชนในถิ่นทุรกันดารต่อไป

รถทันตกรรมเคลื่อนที่ พอ.สว. คันแรกได้รับการบริจาคโดยสโมสรโรตารีสระปทุม โดยทันตแพทย์หญิงอัจฉรา ปานแดง นายกสโมสรระดมทุนจนได้รถทันตกรรมเคลื่อนที่พอ.สว. คันแรก มอบให้มูลนิธิแล้วมูลนิธิก็มอบให้จังหวัดน่านอีกต่อหนึ่ง รถคันแรกนี้ได้ไปร่วมให้บริการประชาชนในคราวนี้ด้วย

ทันตแพทย์ ณรงค์ สุขสุวรรต หรืออาจารย์ ณรงค์พูดถึงโครงการว่าจากการที่มูลนิธิมีโครงการทันตกรรมเคลื่อนที่ขึ้นและก็ได้ออกหน่วยมา 4 ปีนี้เป็นปีที่ 5 ใน 6 จังหวัดภาคเหนือมีตั้งแต่ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ตาก พะเยา น่าน

คือนายบำเพ็ญ ผดุงกิจ เป็นต้น

พื้นที่ที่ดูแลโดยคุณณรงค์ โพธิ์โพธิ์โรจน์ในฐานะหัวหน้าหน่วยและที่ปรึกษาโครงการ แต่ละคนมาจากต่างบ้าน ต่างที่ ต่างจังหวัด

แล้วก็มาพิจารณากันว่าเวลาที่ทางมูลนิธิจะมาดำเนินการปีหนึ่งคงมาได้แค่ 8 เดือนที่เหลืออีก 4 เดือนก็เป็นหน้าฝนเราทำไม่ได้ ใน 8 เดือนเฉลี่ยแล้วอย่างน้อยก็เฉลี่ยเดือนครึ่ง มาทำในพื้นที่ของ

แต่ละจังหวัดถ้าเทียบกับจำนวนหมู่บ้านที่เราจะต้องเข้าไปดูแลมันก็ไม่ครอบคลุมยังต้องเข้าไปอีกเยอะ

"ต้องมีรถ มีหมอ มีอุปกรณ์ที่มีจิตใจที่จะช่วยเหลือ ตามพระราชปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (สมเด็จย่า) แล้วก็ยังมีความช่วยเหลืออีกมากที่รอการแต่เนืองด้วยเวลาที่มีอยู่จำกัด ทำให้เราทำได้แค่นี้เราก็พิจารณาว่าการทำงานยังไงจะให้มันครอบคลุมมากขึ้น หรือว่าแทนที่เราจะมาพบชาวบ้านปีละครั้งทำยังไงให้มาได้มากกว่าปีละครั้งก็เลยมีนโยบายว่าถ้าเราหากันตรรกะเคลื่อนที่เช่นเดียวที่เราออกหน่วยแบบนี้และหมอบให้แต่ละจังหวัดแล้วเขาดำเนินการเอง แต่ว่าภายใต้มูลนิธิ พอ.สว. และทางมูลนิธิจะสนับสนุนงบประมาณหมอ มาเป็นศูนย์กลางให้

และก็มีชุดที่ชุดหมอท่านหนึ่ง คุณหมอเพ็ญท่านเป็นประธานโรตารีของสระบุรีและท่านก็สนใจเพราะท่านมากับเราทุกปี กลับไปท่านก็ไปทำโครงการเสนอโรตารีระดับภูมิภาคเขาก็สนใจและก็อนุมัติมาและเราก็มาดูว่าที่ไหนควรจะนำไปใช้ก่อนเป็นที่แรก ก็พบว่าที่นั่นเป็นที่ที่น่าสนใจ คุณหมอท่านก็เห็นด้วยและดำเนินการให้และพร้อมๆ กันก็มีการประชุมคณะกรรมการมูลนิธิซึ่งมีทั้งท่านอดีตปลัดกระทรวงศึกษา และอดีตกระทรวงสาธารณสุขและท่านองคมนตรีอยู่หลายท่านมาเสนอแนวคิดเรื่องนี้ ตอนนั้นคุณลุงบุญธรรมท่านทำหน้าที่ตรงนั้นอยู่ปรากฏว่าได้รับความเห็นชอบและกรรมการบางท่านเสนอว่านอกจาก 6 จังหวัดนี้ ต้องให้ที่อื่นบ้างนะ"

อาจารย์ณรงค์บอกว่าหลังจากมีผู้บริจาคมา 1 คัน ตอนนั้นก็มีการบริษัทยาสูบให้มาอีกหนึ่งคันซึ่งแนวโน้มน่าจะลงที่เชียงใหม่ตอนนี้อยู่ระหว่างจัดซื้อ หลังจากที่เราได้เรากลับประสานงานกับสาธารณสุขจังหวัดตกลงกันว่าถ้าจะให้คงให้เป็นระดับจังหวัดถ้าให้ระดับอำเภอ ด้วยคงให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของจังหวัดว่าให้ลงพื้นที่ไหนบ้างที่จะเป็นพื้นที่ที่รุดานที่จะไป

"เมื่อวานนี้ (10 มี.ค.) ได้มีการส่งมอบรถคันตรรกะเคลื่อนที่ต่อให้จังหวัดน่านทางโรตารีบอกว่าในการใช้รถดังกล่าวในพื้นที่ควรมีผู้แทนโรตารีจากต่างประเทศมาเยี่ยมดูด้วย ที่น่าสนใจก็คือเขาบอกว่าจะสนับสนุนต่อเนื่องเพราะว่าเป็นระดับภาคถ้าหากว่ามีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ที่จะสนับสนุนได้เขาคงจะเห็นว่าพระองค์ท่านทรงห่วงใยประชาชนที่ยากไร้อย่างจริงจังซึ่งทำมาตลอดพระ

ชนมชีพของพระองค์ท่านซึ่งแม้ว่าพระองค์ท่านจะสวรรคตไปแล้วก็ตาม พวกเราเจ้าหน้าที่ก็อยากสนองพระราชปณิธานของพระองค์อย่างต่อเนื่องให้มากยิ่งขึ้น คือคิดว่าประการแรกเรารู้สึกว่าเราได้ทำงานกับสิ่งที่เราศรัทธา เพราะว่ามันนอกเหนือจากความจงรักภักดีไม่ใช่ตัวพระองค์ท่านเท่านั้นแต่หมายถึงสิ่งที่ทรงปฏิบัติรู้สึกโชคดีทำให้ภูมิใจเดินตามรอยพระองค์ท่านหลังจากได้ทำแล้วก็เห็นผลชัดเจน

ไม่ใช่แต่เราแต่ยังมีแนวร่วมทั้งพวกออฟโรดอาสาสมัคร ก็เห็นว่าคนไทยยังมีจิตใจที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เหมือนเดิม ทุกคนยินดีช่วย งบประมาณต่างๆ ก็ยังบริจาคเพิ่มเติมเพื่อเป็นทุนต่อไป และก็ได้พูดคุยกับทีมงานที่มากด้วยไม่ว่าจะเป็นออฟโรดหรืออาสาสมัครก็มีความรู้สึกคล้ายๆ กันว่าการได้มาทำตรงนี้รู้สึกภูมิใจที่ได้ให้ ที่ได้เห็นชาวบ้านคลายทุกข์ได้บ้างอย่างที่ไปกาญจนบุรีก็เดินทางลำบากกว่าจะถึงผ่านลำธาร ทุรกันดาร ในระหว่างการเดินทางเจอไม่ล้ม ชาวบ้านเราก็นัดไว้แล้วจะทำไ้ดีเพราะถ้าปกติก็ต้องถอยเพราะต้นไม้ใหญ่มากๆ แต่ประทับใจมากเพราะพวกออฟโรด มากัน 12 คันแต่ละคนเดินออกมาจะมีผัด พริก มาแล้วช่วยกันฟันไม้เกินชั่วโมงครึ่งก็สามารถทำให้สำเร็จได้ทุกคนก็ช่วยกันผ่านไปได้นั่นเอง แต่ที่หน้าภูมิใจมากกว่านั้นก็ได้ช่วยชาวบ้านที่ลำบากกว่าเราได้มีชีวิตที่ดีขึ้น" อาจารย์ณรงค์เล่าผ่านรอยยิ้มเปื้อนใบหน้า

ทันตแพทย์อาสาสมัครหญิงอีกท่านหนึ่ง **หมอมรียา หวันท็อก** ประจำอยู่จังหวัดน่านนั้น แลหลบความรู้สึก

"คือจริงๆ แล้วถ้าเราไม่ได้มาออกหน่วยที่นี่เราก็มีโอกาสทำงาน ทำความดีให้คนอื่นได้ อย่างหมอกคนอื่นบางทีเขามาไม่ได้เพราะอาจจะมึนตึ๊งที่ที่ต้องดูแล แต่เรามาได้เพราะเราสะดวก ก็ยินดีมาครั้งแรกที่มาก็กังวลว่าจะไกล ลำบาก แต่ไม่คิดว่าลำบากมาก แต่ก็ทุกคนน่ารักมาก ทำแล้วรู้สึกดี เพื่อนๆ ทุกคนที่เคยมาเวลาชวนมาก็อีกไม่มีใครที่ไม่มา อย่างเราที่ได้สัมผัสกับคนไข้ยังไม่เท่ากับพระองค์ท่านเพราะพระองค์ท่านเสด็จไปมาเยอะ เสด็จ ไปพื้นที่ที่กันดาร ถือว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณเพราะพระองค์ท่านทรงเป็นผู้ริเริ่มพวกเราทำตามตามที่ทรงทำไว้เพื่อสืบสานโครงการให้ มีไปเรื่อยๆ ตลอด ถ้ามีโอกาสก็จะมาอีก คือตอนนี้ก็ทำอยู่มีโอกาสได้ไปเล่าให้เพื่อนฟังบางคนที่ยังไม่ได้มีโอกาสมาทำ เพื่อนก็อยากมาด้วยรู้สึกมีความสุขมากที่ได้ทำงานตรงนี้" หมอมรียาเล่า

ส่วนทันตแพทย์หญิงภาณิณี ตั้งศิริไพศาล จากโรงพยาบาลวังน้อย พระนครศรีอยุธยาเล่าว่าก่อนมารับราชการที่อยุธยาที่จัดว่าเป็นพื้นที่ที่เจริญแล้วไม่ค่อยมี พอ.สว. มาออก ก็จะเห็นแต่ในทีวีฟังจากเพื่อนๆ และมีเพื่อนชักชวนมาพอชวนก็มาเลยเพราะจะได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา ทำงานถวายสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (สมเด็จย่า) และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และได้ทำประโยชน์ให้ประชาชนที่เขาลำบากกว่าเราซึ่งสมเด็จย่าทรงเห็นความสำคัญภายในช่องปาก บางทีชาวบ้านคิดว่ามันเป็นเรื่องเล็กน้อยแต่พระองค์ไม่ทรงคิดเช่นนั้นถือว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่านที่ทรงห่วงใย ส่วนตัวรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการดูแลสุขภาพของชาวบ้านที่อยู่ไกลทุรกันดาร ถ้ามีโอกาสก็จะมาอีกยินดีและเต็มใจที่จะมา ■